

Си 0
ГИ 87

ТРУДОВЕ

на Специализираното
висше училище
по библиотекознание
и информационни
технологии

4

PROCEEDINGS

of the State Institute
of Library Studies
and Information
Technologies

2005

Издателство „За буквите – О писменехъ“
София * 2005 * Sofia

*Изданието излиза с финансовата подкрепа
на Министерството на образованието и науката*

*Посвещава се на 55-годишнината
на Държавния библиотекарски институт –
днес Специализирано висше училище
по библиотекознание и информационни технологии*

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Доц. д-р Петър Парижков – главен редактор

Доц. д-р Мария Младенова – зам. гл. редактор

Гл. ас. д-р Евгения Русинова – секретар

Гл. ас. Светла Девкова

Ст. ас. Ivanka Pavlova

EDITOR'S BOARD

Assoc. prof. PhD Petar Parizhkov – chief redactor

Assoc. prof. PhD Maria Mladenova – ass. chief redactor

Chief ass. PhD Evgenya Rusinova – secretary of editor's board

Chief ass. Svetla Devkova

Ass. Ivanka Pavlova

ТРУДОВЕ

**на Специализираното висше училище
по библиотекознание и информационни
технологии**

Том 4

PROCEEDINGS

**of the State Institute of Library Studies
and Information Technologies**

Volume 4

© Специализирано висше училище
по библиотекознание и информационни технологии, 2005
© Издателство „За буквите – О писменехъ“, 2005

ISSN 1312 - 5834

Издателство „За буквите – О писменехъ“
София * 2005 * Sofia

Си
Ju 87

СЪДЪРЖАНИЕ

Предисловие.....	11
------------------	----

I. ИНФОРМАЦИОННО ОБЩЕСТВО

Стоян Денчев. Някои културни измерения на бизнес и административните комуникации.....	13
Александра Куманова. Архитектоника на информационното пространство: идеален план.....	17
Добринка Стойкова, Кристина Върбанова-Денчева, Жоржета Назърска. Международният виртуален проект „Collaboration Across Borders“ и българското участие в него.....	43
Тодор Тодоров. Размерите на Интернет.....	55

II. ИНТЕЛЕКТУАЛНА СОБСТВЕНОСТ

Севдалина Гъльбова. Качество на дигиталната среда и новите обекти на интелектуална собственост.....	67
Пламена Попова. Колективното управление на авторски права – проблеми и тенденции.....	77

III. БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ

Мария Аргирова-Герасимова. Българска възрожденска книжнина във фондовете на Българската академия на науките.....	85
Александра Вранеш. Дигиталне библиотеке.....	93
Евгения Русинова. За мястото на PR в библиотечната дейност и образование.....	111
Тодор Тодоров. Автоматизация и цифровизация на библиотеките.....	123
Мария Гуленова. Моделите на маркетинга на услугите и библиотеките.....	137
Мария Младенова. Личната библиотека на академик Иван Радев.....	147
Константинка Калайджиева. Как бе създаден Държавният библиотекарски институт.....	165

IV. БИБЛИОГРАФОЗНАНИЕ

Цветана Стайкова. Перспективи за развитие на специалната библиография в Централната библиотека и библиотечната мрежа на БАН.....	173
Цветана Стайкова. Роля на специалната библиография в условията на глобализация.....	177

Искра Арсенова. Реновация на анотацията.....	185
Чавдар Чернев. Из историята на „Български книгопис“? за недостигнатия Павел Орешков.....	203

V. КНИГОИЗДАВАНЕ И КНИГОРАЗПРОСТРАНЕНИЕ

Петър Парижков. Книголюбие с национални измерения.....	223
Сево Явашчев. Издателската и библиотечната дейност в България като предпоставка за развитието на армията (1919–1944).....	237
Мария Гуленова. Модели на пазарни класификации на книгите.....	251
Петър Парижков. Думи на възхита и благодарност.....	267

VI. КУЛТУРНО-ИСТОРИЧЕСКО НАСЛЕДСТВО

София Василева. Приоритети на държавната политика в областта на културно-историческото наследство между двете световни войни.....	273
Лизбет Любенова. Документалното богатство в ръкописния отдел на Баварската държавна библиотека.....	283
Свободна Вранчева. Париж в художествената литература.....	305
Жорjeta Назърска. Културни контакти между женските интелектуални елити на България и Югославия (1919–1944).....	317

VII. ЕВРОПЕЙСКА ДОКУМЕНТАЛИСТИКА

Иван Белчев. Стратегията на европейската интеграция.....	329
--	-----

VIII. ЕЗИКОЗНАНИЕ И ЛИТЕРАТУРОЗНАНИЕ

Йорданка Захариева. Глобализационни влияния върху българския език.....	355
Ина Антонова. Романът. Паметта на жанра.....	365
Стойка Костадинова, Кирил Хавезов. Културата на дописването.....	371

IX. ФИЛОСОФИЯ, ЕТИКА, ПСИХОЛОГИЯ

Светла Девкова. Философията – един стар приятел.....	377
Стойка Костадинова. Проблемът за нравственото възпитание – в търсение на модела.....	383
Майяна Митевска-Енчева. Изследване на организационната култура в информационна структура.....	397

Майяна Митевска-Енчева. Типове конфликти и стилове за разрешаването им в информационна структура.....	409
--	-----

X. РЕЛИГИОЗНАНИЕ

Светла Шапкарова. Религиозното обучение на бъдещите библиотечни специалисти – в дух на толерантност.....	423
---	-----

XI. РЕЦЕНЗИИ

Искра Арсенова. Размисли върху „Обща теория на схематизацията“ на Робер Естивал.....	433
Мария Младенова. Университетските библиотеки през погледа на Александра Вранеш.....	445
Мария Аргирова-Герасимова. Творецът Йордан Радичков в „Био-библиография“ за него.....	453
Мария Младенова. Принос към философията на библиотекознанието.....	457
Валентина Трифонова. Ценен справочник, допълващ нашите исторически познания.....	465
Ивайло Драганов. Двадесетият век на България – хронология.....	473
<i>Автори на том 4.....</i>	479

**КОЛЛЕКТИВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ АВТОРСКИМИ ПРАВАМИ -
ПРОБЛЕМЫ И ТЕНДЕНЦИИ**

Пламена Попова

Резюме

Коллективный подход при улаживании авторских правовых отношений в Болгарии развивается сравнительно с недавнего времени – с 1993 года, но уже обеспечивает справедливость и высокую степень защиты. Ведущими авторскими объединениями в стране являются "Музикаутор" и "Театъраутор". Их деятельность сопровождается значительными трудностями в результате не столько из-за несовершенного нормативного устройства, сколько из-за отсутствия традиций и незнания их функций со стороны пользователей. Все авторские объединения отчитывают низкую выполнимость обязательств по контрактам об использовании произведений со стороны пользователей. Этот факт неблагоприятно отражается на развитие болгарской культуры.

Современное информационное общество бросает ряд вызовов и в области авторского права. Открываются все новые способы использования произведений, создается новый тип творений и т.д. С другой стороны, отношения экономического характера, создающиеся в связи с продуктами творческой деятельности человека, уже называют "культурной индустрией". Новые тенденции в мировом масштабе заставляют болгарские авторские объединения прилагать значительные усилия при осуществлении своей деятельности. И в то время как нормативные предписания в большой степени отвечают современным требованиям, на практике их применение пока еще далеки от международных стандартов.

**COLLECTIVE MANAGEMENT OF AUTHOR'S RIGHTS -
PROBLEMS AND TRENDS**

Plamena Popova

Abstract

Collective approach to settlement of author's rights relations in Bulgaria is comparatively new (since 1993), but already guarantees justice and high degree of protection. "Muzikautor" and "Teatarautor" are the leading copyright companies in the country. Their activities are accompanied by considerable difficulties that are the result not so much because of imperfection of the normative base as because of lack of traditions and because the users are not familiar with functions. All companies for protection of author's rights report on low level of accomplishment of contract obligations concerning the use of creative works by users. This fact reflects unfavourable influence upon the development of Bulgarian culture.

Modern information society puts forward some challenges in the sphere of author's rights. New ways of using author's works are found, new kinds of works are created. On the other hand, relations of economic character arising in connection with products of human creative activity are already called "cultural industry". New world trends make Bulgarian companies for protection of author's rights exert considerable efforts for realization of their activities. But while normative prescriptions are in conformity with modern requirements, their practical realization is still far from international standards.

*Трудове на Специализираното висше училище
по библиотекознание и информационни технологии*

Том 4, 2005

*Proceedings of the State Institute
of Library Studies and Information Technologies
Volume 4, 2005*

II. БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ

**БЪЛГАРСКА ВЪЗРОЖДЕНСКА
КНИЖНИНА ВЪВ ФОНДОВЕТЕ
НА БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ**

Мария Аргирова-Герасимова

Българската възрожденска книжнина е богата съкровищница от информация за цялостно и всестранно проучване на епохата на Българското възраждане. В нея са отразени тежкото положение на българския народ, народното движение за просвета и борбите за осигуряване на демократично развитие, за национално признание, обособяване и независимост. Тя фокусира интересите на българското селско и градско население, на неговите прослойки и процесите на обществено-икономическо и културно развитие. Тя е в услуга на просветата – помага на българските деца да усвоят грамотността, разширява културния кръгозор на възрастните, разкрива светли страници от нашето минало и съдейства за формиране на българско самосъзнание и култура за изграждане на българската нация. Българската възрожденска книжнина създаде и издигна значими личности на духа, мисълта, идеята, словото и делото като Георги С. Раковски, Христо Ботев, Васил Друмев, Любен Каравелов, Петко Р. Славейков, Иван Вазов и много други. И днес тя е извор за непрекъснато обогатяване на нашите знания за духа на българина, за демократичните традиции в културата и образованието, за българската интелигенция, за разпространяването на прогре-

тивни идеи, за развиващите се социокултурни процеси в средата на XIX век. Значима е нейната роля и като средство за комуникация.

Възрожденската книжнина във фондовете на Централната библиотека на Българската академия на науките (ЦБ на БАН) се събира и съхранява повече от 136 години. Тя е създадена в самостоятелни сбирки от книги и периодични издания, публикувани през периода 1806-1878 г. Сбирките се изграждат от 1869 г., когато се основава Българското книжовно дружество, днес БАН, и в неговата библиотека постъпват първите дарения от родолюбиви българи и от славянски дружества в Русия, Сърбия, Чехия. Закупуват се, и при това в няколко екземпляра, новоиздаваните книги, вестници и списания. Още в онези датчни години те са обособени от чуждестранната литература, която постъпва чрез международен обмен. За съхраняването на възрожденската книжнина се полагат целенасочени усилия. Въпреки многобройните трудности и проблеми при пренасянето на библиотеката от Румъния в София през 1879 г. и при разполагането ѝ в различни нефункционални помещения до 1929 г. – годината, през която тя се подрежда в книгохранилище в новопостроената сграда на БАН, сбирките се запазват почти непокътнати. По време на Втората световна война част от тях са предадени за съхранение в Българската народна банка, а друга част са пренесени в с. Бистрица. Това ги спасява от унищожение, тъй като част от сградата на БАН и от книгохранилището са разрушени при бомбардировките.

Сбирката от български старопечатни книги (1806-1878 г.) наброява 674 заглавия в над 900 екземпляра оригинални авторски съчинения, над 320 заглавия преводни, в много случаи – побългарени. Хронологичният обхват и тематичното разнообразие на притежаваните издания правят сбирката ценна и не-повторима. В самостоятелните колекции на личните библиотеки на Васил Д. Стоянов, Марко Балабанов, Стоян Михайловски, Никола Михов, Никола Милев, Николай Дилевски, Феликс Каниц и на други учени и обществени дейци също се съдържат значителен брой заглавия на издадени през този период книги. Но те не са извлечени от личните библиотеки и не са присъединени към колекцията от старопечатни издания, а продължават да принадлежат към сбирките на съответните личности, защото книгите открояват техните интереси, ориентации, връзки, предпочитания. Обикновено те съдържат автографи и посвещения, различни текстове, което неизменно ги свързва с притежателя им.

Сред книгите, включени в старопечатната сбирка, е първата българска печатна възрожденска книга на Софоний Врачански „Кириакодромион сиреч Неделник поучение“ (Римник, 1806) със списък на спомоществователите, а също и нейните следващи издания от 1856, 1865, 1868 г. Библиотеката притежава първото печатно издание на неповторимата „История славянобългарская“ на Паисий Хилендарски, преработено, допълнено и отпечатано от Христаки Павлович в Будим през 1844 г. под названието „Царственик или История болгарская“.

Учебната литература – четанки, учебници по математика, физика, геог

рафия, български език, дори психология и философия и т.н., съставляват най-голямата тематична група. Това се обяснява със стремителното развитие на образоването, с нарастването на броя на училищата и особено с възникването на класните училища, с увеличаването на учениците, с новите насоки в просветното дело. Автори и съставители на учебно-педагогическата литература са едни от най-видните книжовници и културни дейци. Просветната книжнина е средоточие и изява на националния дух и характер. Бих посочила вниманието към уникалното първо издание на Петър-Бероновия „Буквар с различни поучения, собрани от Петър х. Беровица за българските училища“ (Брашов, 1824), наричан „Рибен буквар“, а също и следващите негови издания от 1841, 1847, 1850 г. Други не по-малко значими заглавия са: „Буквар за децата на славено-българскиет народ“, издаден от Никола Ненович (Будим, 1826), „Аритметика или наука числителна“ на Христаки Павлович (Белград, 1833); „Българска граматика“ (Крагуевац, 1835) на Неофит Рилски; „Славенобългарское детеводство за малки деца“ (Крагуевац, 1835), преведено от Неофит Бозвели; „Математическа география“ (Одеса, 1842), преведена от руски език от Иван Богоров; „Общое землеописание вкратце за сичката земля“ (Смирна, 1843), преведена от гръцки език от Костантин Фотинов; „Първичка българска граматика“ (Букурещ, 1844) на Иван Богоров; „Писменица на славянския язик“ (Белград, 1847) на Иван Момчилов; „Извод от физиката, написан от Найдена Герова“ (Белград, 1849); „Душесловие за поучение на децата. Съчинено от Т. Х. Галаудета“ (Смирна, 1852), преведено от Константин Фотинов; „Малък учебен атлас в девет карти“ (Пловдив, 1865) на Христо Г. Данов; „Българский буквар“ (Цариград, 1866) на Кузман Шапкарев; „Българска граматика“ (Букурещ, 1859) на Тодор Хрулев; „История българска“ на Гаврил Кръстевич (Цариград, 1869); „Космография“ (Виена, 1873), преведена от руски език от Димитър Енчев, и мн. др. Не мога да не спомена и първата търговска енциклопедия в превод от гръцки на А. П. Гранитски „Търговско ръководство за тръгуване, промишленост, мореплаване и търговски делания“ (Цариград, 1858).

Особено място заемат езиковите речници, разговорници и учебниците за изучаване на френски, гръцки, турски, румънски, италиански и други езици, като например: „Разговорник греко-българский за ония, които желаят греческий язик да се научат...“ (Белград, 1835) на Христо Дупничанина; „Българский разговорник за ония, кои обичат да се новикнуват да говорят гречески...“ (Смирна, 1845) на Константин Фотинов; „Скороучящий французин или сигурен и лесен учител, чрез когото един човек да може за малко време да се научи да говори, да пише и да чете французки“ (Букурещ, 1863) на Иван Чорапчиев; „Буквар за турски язик със забавни прочити“ (Русчук, 1866) на Иван Чорапчиев; „Французска граматика за класическите гражданска училища от д-р Ф. Ан (Виена, 1869), преведена от Костаки Търновски; „Френско-български и българо-френски речник“ (Виена, 1869) на Иван Богоров; „Руско-български разго-

вори”, съставен от А. П. Гранитски и издаден в Търново през 1878 г., и т.н.

Художествената литература – оригинална и преводна, е вторият значителен дял от сбирката старопечатни книги. Това са разкази, повести, романи и други четива. Сред тях са първите издания на българската художествена литература: революционната поема на Г. С. Раковски “Горският пътник” (Нови сад, 1857); повестта “Нещастна фамилия” (Русчук, 1860) и драмата “Иванко, убиецът на Асеня Г” (Браила, 1872) на Васил Друмев; повестите на Илия Бълков “Изгубена Станка” (Болград, 1865) и “Злочеста Кръстинка” (Русчук, 1870); повестта на Любен Каравелов “Българе от старо време” (Букурещ, 1872) и драмата “Хаджи Димитър Ясенов” (Букурещ, 1872); комедията “Михал” (Земун, 1853) на Сава Доброплодни; “Криворазбраната цивилизация” (Букурещ, 1871) на Добри Войников; “Песни и стихотворения на Ботйова и Стамболова” (Букурещ, 1875). За повишения интерес към фолклора свидетелстват публикуваните и притежавани от Централната библиотека няколко издания, между които това на Найден Геров в Санкт-Петербург през 1856 г. “Български народни песни” и публикуваният през 1861 г. в Загреб сборник “Български народни песни, собрани от братя Миладиновци Димитрия и Константина”. В сбирката от старопечатни книги се включени и много календари, сред които изданието на Хр. Г. Данов “Старопланинче. Календар за 1856 високосна година, която има 366 дни” (Белград, 1856); “Смешният календар за нова година. Астрономисан и написан от Петка Р. Славейкова” (Цариград, 1861) и др.

Не е малък броят на преведените романи, стихове, повести, басни от руски, френски, немски, гръцки език – т.нр. “книги за прочитание”, като “Мудрост доброго Рихарда”, превод от френски на Гаврил Кръстевич (Будим, 1837); “Приключения Телемаха, сина Одисееваго”, превод от френски на П. Г. Пиперов (Виена, 1845); “Басни Езопови”, превод от гръцки на Йоан Еманоилович (Белград, 1852); “Молиер. Скъперникът”, превод от френски на Марко Балабанов (Цариград, 1875); А. С. Пушкин, “Капетанская дъщеря”, превел от руски Михаил Греков (Букурещ, 1878); “Индийската хижка. Басноистория” от Бернарден дьо Сен Пиер. Поболгари А. Гранитски (Цариград, 1850) и т.н.

Религиозната литература също широко е представена в сбирката от старопечатни книги – богослужебни и библейски съчинения, вечни календари, митарства, служебници, жития и др. под. като например едно ранно издание на “Новий завет”, преведено от гръцки от Петър Сапунов (Букурещ, 1828); “Новий завет”, превод от Неофит Рилски (Смирна, 1840); “Краткое толкование на божественный храм” (Будим, 1837 на Райно Попович; “Месецослов или календар вечний” на Сичен-Николов Христодул (Букурещ, 1840). “Начала на християнского учения или краткая священная история и кратак катихизис” (Одеса, 1843), превод от Найден Геров; “Пространный православный катихизис”, преведен от Хр. Г. Данов (Белград, 1858); “Евангелие поучително. За сичките недели през годината” (Нови сад, 1856) на Софроний Врачански; “Житие пре-

подобнаго отца нашего Йоана Рилского чудотворца (Цариград, 1871) на Танас Стоянов. Централната библиотека притежава две много ценни издания на Йоаким Кършовски “Различна поучителна наставления” (Будим, 1819) и “Чудеса пресветая Богородици” (Будим, 1817).

Борбите на българския народ за църковна независимост също намират отражение в редица заглавия като “Образ на Царски ферман за решението на български въпрос” (Цариград, 1870); “Окружно писмо на Вселенският патриарх и на Светиият собор към православното българско духовенство и народ” (Цариград, 1872) и мн. др.

Особено място в сбирката заемат научните съчинения. Те не са много на брой, но това не принизява значението им за развитието на българската наука. Сред тях са книгата на Васил Априлов “Българските книжици, или на кое словенско племе собственно принадлежи кириловската азбука?”, издадена в Одеса през 1841 г.; оригиналният научен труд на първия български учен – енциклопедист д-р Петър Берон – “Панепистемия” или “Всенаука” в 8 тома (Париж, 1861-1870); не по-малко значимите издания на Марин Дринов - “Поглед връх происходънъето на български народ и началото на българската история” (Виена, 1869) и “Исторически преглед на българската църква от самото ѝ начало и до днес” (Виена, 1869). Наред с оригиналните научни съчинения са и преводните – трудът на украинския историк и славист Ю. И. Венелин “Критически издирвания за историята българска”, преведена от Ботю Петков (Земун, 1853); “Практическа медицина. Разделена на три томове. Съч. Д. Пирово”. Превод на български от А. Гранитски (Константинопол, 1854); “Гигиена (наука за съхранение на здравето) от Орфил”, преведена от А. Гранитски (Цариград, 1852), и т.н.

В старопечатната сбирка е включена и една карта – “Карта на Европейско турско заедно с припределните му страни, с плана на Босфора в Цариград и на Дарданелски проток”, която е издадена от Хр. Г. Данов във Виена през 1863 г.

Във фондовете на Централната библиотека се съхраняват 46 оригинални заглавия от възрожденските вестници и списания, публикувани през 1844-1878 г. Сред тях са “Любословие”, “Български орел”, “Цариградски вестник”, “Смесна китка”, “Българска дневница”, “Български книжици”, “Дунавский лебед”, “Гайда”, “Зорница”, “Македония”, “Летоструй”, “Дума на българските емигранти”, “Периодическо списание на Българското книжовно дружество”, “Будилник”, детското списание “Пчелица”, първото списание, предназначено за майки и домакини – “Ружица”, “Училище”, “Читалище” и т.н. Техни издатели и редактори са видни български възрожденци – Иван Богоров, Александър Екзарх, Георги С. Раковски, Христо Ботев, Любен Каравелов, Петко Р. Славейков, Константин Фотинов, Йоаким Груев, Стефан Стамболов, Тодор Бурмов и мн. др.

Опазването на тези ценни сбирки придобива все по-голяма актуалност – както с оглед на значимостта им за културното наследство, така и за целите на

читателското търсене и осигуряване на достъп до съдържащата се в тях информация. Те са основен източник за изследователска дейност на учени в областта на езикознанието, историята, педагогиката, богословието. Интерес към сбирките проявяват и други читатели на библиотеката – студенти, учители, библиофили, което е свидетелство за значителната им стойност. Това е една от причините в Централната библиотека през 60-те години на XX век да се постави началото на дългосрочна програма за опазване на възрожденската книжнина като източник и свидетел за българското Възраждане. Изработен е и се прилага строг режим за съхранение. Изданията са подредени на метални стелажи в книгохранилище, в което се поддържат оптимални условия, температурно-влажностен, светлинен и санитарно-хигиенен режим. Те редовно се преглеждат, за да се предотврати овлажняване, заразяване, повреди от биологични вредители. Периодично се подлагат на експертна оценка за физическото им състояние, в резултат на което своевременно се подвързват, микрофилмирят, реставрират. Изданията се предоставят за ползване само в читалните, а ксерокопиране почти не се разрешава.

Централната библиотека провежда целенасочена и последователна политика, чрез която се гарантира опазване на ценните колекции, на паметта на нацията и се осъществява достъп до тях за изследователи на книжовно-документалното наследство както от страната, така и от редица европейски страни и от САЩ. Техният брой ежегодно нараства, което ни задължава да използваме възможностите на съвременните технологии за показване на тези издания в информационното пространство. През 2003 г. старопечатната сбирка бе представена в уебстраницата на Централната библиотека – чрез текст и сканирани заглавия, като основен принос за това има доц. д-р Кристина Върбанова-Денчева при прилагането на съвременна концепция, виждане и технология.

Предстоящо е и въвеждането на старопечатните издания в автоматизираната библиотечна система АЛЕФ500, като по този начин чрез електронния каталог на Централната библиотека те ще станат достъпни за потребителите в страната и в чужбина. Използването на международния формат за каталогизация на библиотечните документи MARC21 и на Англо-американските правила за каталогизация AACR2 ще предостави възможност за свободен обмен на библиографски записи с водещи библиотеки или с такива, които проявяват интерес към старопечатните издания.

Дигитализацията на старопечатните книги вече се дискутира. В дългосрочната програма на Централната библиотека тя е включена като приоритетна насока за дейност, която се вписва в международните стратегии. За осъществяването ѝ са необходими модерен технически ресурс и значителни финансови вложения. Но това е бъдещето, ние вече работим за него и преследваме целта да се трансформира в новата информационна среда на съхраненото културно наследство в нашите библиотечни колекции.

ЛИТЕРАТУРА ЭПОХИ БОЛГАРСКОГО ВОЗРОЖДЕНИЯ В ФОНДАХ БОЛГАРСКОЙ АКАДЕМИИ НАУК

Мария Аргирова-Герасимова

Резюме

В статье представлены основные результаты первого углубленного и всеобъемлющего исследования коллекции старопечатных изданий в фондах Центральной библиотеки Болгарской академии наук. Указаны ее значение и место в культурно-историческом наследии для изучения социокультурных процессов, языка, литературы, этнографии, фольклора и т.д. на болгарской земле в XIX веке. Прослежена история создания и сохранения коллекции, проведен анализ в тематическом, содержательном и хронологическом аспектах, процитированы важнейшие заглавия. Намечены направления для представления этой коллекции в публичном информационном пространстве.

LITERATURE OF THE BULGARIAN NATIONAL REVIVAL PERIOD IN THE HOLDINGS OF THE BULGARIAN ACADEMY OF SCIENCES

Maria Argirova-Gerasimova

Abstract

Main results of the first in-depth extensive research of the collection of early printed editions in the holdings of the Central Library of the Bulgarian Academy of Sciences are presented in this article. Its place in the cultural-historical heritage and significance for investigation of sociocultural processes, language, literature, ethnography, folklore, etc. on Bulgarian soil are pointed out. The history of the formation and preservation of the collection is traced out and analyzed by topics, contents and chronological aspect, the most important titles are cited. Trends for presentation of this valuable collection in the public information space are outlined.